

Бути сонечком для сонечок

Роздуми виховательки

Ірина ІРШАК,

вихователька, ЗДО № 2 "Троянда",
с. Червона Слобода, Черкаський р-н, Черкаська обл.

Щодня поспішати до дітей, нетерпляче чекати на зустріч із ними, невтомно відповідати на численні "чому?", забавляти, втішати, навчати, виховувати... Надавати підтримку, підбадьорювати, заспокоювати, допомагати пройти випробування війни — знайти в собі сили для такого, без перебільшення, подвигу здатні лише люди, які прийшли в дитячий садок за покликом душі. Допис нашої колеги з Черкащини саме про це.

Про те, що бути мені вихователькою або вчителькою, я знала вже років із п'яти. Навряд чи це можна назвати свідомим рішенням, радше спрацювала підсвідомість, та я з дитинства уявляла себе поряд із малечю, про яку піклуюся. А коли збулася моя дитяча мрія і я стала вихователькою, то невимовно тішилася, що працюю з дітьми. Адже я переконана, що діти — щиріші й добріші від нас, дорослих, з незатьмареними емоціями, справжні багатогранні сонечка! І працюючи з ними, сам стаєш світлішим та подитячому безпосереднім.

Та ось минають роки, і ти вже часом не розумієш, де взяти терпіння, аби вкотре відповідати на одні й ті самі запитання й удесять пояснювати щось тому, хто під час твоїх попередніх пояснень бешкетував і не слухав. Де взяти натхнення і насагу, коли в тебе емоційне вигоряння і ти не маєш сили навіть говорити, не те що радісно реагувати й усміхатися? Але ти зобов'язана, ти повинна це робити.

А потім хвилинка слабкості минає, і ти усвідомлюєш, що не тільки мусиш, а й хочеш!

Відновлюєшся, як міфічний птах фенікс, завдяки чистій дитячій енергії! І знову усміхаєшся, і вкотре пояснюєш, заспокоюєш, і гладиш по голівці, хвалиш і доторкаєшся до носика. І робиш зачіску, "як у Поліни". Допомагаєш застігнути таку неслухняну змійку, приборкати хитрого гудзика і зав'язати вередливі шнурки...

І вирушаєш разом із ними в космічні мандри та в похід до лісу, відвідуєш пустелю... Спонукаєш товаришувати і намагаєшся відучити битися-сваритися. Учиш тримати в руках пензлик і малювати прямі лінії й заокруглення. І вкотре заспокоюєш: "Мама прийде, обов'язково, ось-ось, уже скоро. Вона вже біжить!".

Кондитер може викинути чи переробити невдалий виріб, швачка — перекроїти сукню, слюсар — покласти зіпсовані деталі у брак.

А те, що ти посіяла в дитячій душі, не викинеш! Це залишиться з ними на все життя.

І ти відповідальна за це.

Тому що ти — ВИХОВАТЕЛЬКА!

І для тебе це не просто робота, а справді ПОКЛИКАННЯ!
І ти щаслива, що знайшла його! ■

Журнал “ДОШКІЛЬНЕ ВИХОВАННЯ”

місце сили
українського дошкілля

тут завжди:

необхідна
інформація

зв'язок
із колегами

психологічна
підтримка

натхнення
для творчості

інструменти
для роботи

енергія
для боротьби

Оформіть
ВИГІДНУ ПЕРЕДПЛАТУ
на сайті
dv.in.ua/peredplata

